

сте му кама, говорили ли сте му за четици, които сте щѣли да прашате въ С. ф. я. Тия работи да се разкажатъ.

— Освѣпъ разговоритѣ, които сж били отъ Сливенъ до ладжитѣ, друго не сме приказвали.

— Билъ ли е свидѣтеля една вечеръ кжсно у васъ?

— Билъ е.

— Показвали ли сте му нѣкаква кама?

— Не.

— Разговоръ не сте ли имали за снимане на правилството?

— Абсолютно нищо.

— По отношение на бомбитѣ какво говорихте?

— Той ми каза, че ги правили въ Търново отъ Радомирска прѣстъ и Орханийска варъ и ги опитвали край града.

— Че отъ гдѣ ви заинтересува тоя въпросъ?

— Той разправяше само да се мине врѣме.

Свидѣт. А. Пенковъ: За да ме опита колко пари ми струва ученето.

Г-нъ Миларовъ каза, че се отнасялъ съ мене дѣтиски, до като братовчедъ ми не му пещушналъ единъ денъ на ухото, че съмъ билъ съмнителна личностъ. Наонаки самъ братовчедъ ми единъ нжтъ ми каза, ти много се събиралъ съ него, но имай прѣдъ видъ да стѣгвашъ, защото може да ти чури въ нѣкоя беля. Може ли въ едно и сжшо врѣме братовчедъ ми да съвѣтва и м-не и него, излиза малко неразбория.

Прѣдсѣд.: Това обстоятелство трѣбва да се разясни, защото свидѣтеля е билъ привлеченъ въ качество на обвиняемъ и послѣ е билъ пуснатъ. Но все таки съглѣдахте ли такова нѣщо, да има нѣкакво прѣдупрѣждение да се прави на Пенкова отъ неговия роднина, да има нѣкакво съмнѣние той къмъ васъ?

Подсѣд. Миларовъ: Азъ не забѣлѣжихъ нѣкакво съмнѣние. Ний се срѣсахме и се разговаряхме съ него. Той ми каза на френски за Пенкова.

— Какъ разбрахте тая френска фраза?

— Азъ разбрахъ, че е разваленъ човѣкъ, за това не ми прави честь да се събирамъ съ него.

— Продължавайте.

— Въ Сливенъ не сме говорили нищо, ако и да ме е срѣщалъ. Това показваше, че азъ чувствахъ истината, която потвърждаваше онова, което каза братовчедъ му. Съ една рѣчь